

чай, когато цѣната на кило ржъ и чифтъ обуша бѫде по 20 гр., тя ще прѣстане да расте, защото чакъ тогава сичките купувачи ще са задоволѣхтъ. Тѣ сичките искали да си набавѣхтъ разни стоки за 200 гр. и достигнали това. А какво ще стане ако парите въ общество то са уголѣмѣхтъ двойно, а стоките си останатъ пакъ сѫщите. Сега у сичките членове на обществото са намѣрватъ 200 гр., за това, ако по такава цѣна са распродаде стоката, то не сѣки ще остане доволенъ; сѣки ще си мисли тѣй: «азъ имамъ йошче пари, а нѣма какво да купѣз; защо азъ тогава не уголѣмихъ цѣната на ржъта, макаръ да бѣхъ купилъ по скъпо по много отъ сега. Други пѣтъ ще бѫдатъ по уменъ.» Тѣрговците, отъ своя страна, виждатъ, че, макаръ стоката имъ да са е похарчила, но йошче їж тѣреятъ. Когато ся яви стока въ такова количество, то купувачите ще са надпреварвѣхтъ да їж разземятъ, а тѣрговците напротивъ, ще са сговарѣхтъ, и цѣната ще са подигне. Ако тя са подигне до 30 гр. килото и чифтъ обуша, то пакъ сичките не ще да останатъ благодарни, защото има йошче останали пари и тѣрговците ще видѣхтъ това, така щото, на подирния пѣтъ цѣната пакъ ще са подигне. Това ще са повтаря до тогава до като цѣната не стане равна на 40 гр. килото и толкова — чифтъ обуша. Въ този случай, не само лични пари, но нѣма да има и надпрѣварване между купувачите, и такава цѣна ще стои до тогава до като количеството на парите стане равно на стоката. Ако слѣдъ нѣколко врѣме количеството на стоката са удвои тѣй щото ще бѫде 10 кила ржъ и 10 чифта обуша, то цѣната на тѣзи стока ще падне, защото инакъ, ще остане лична стока която продавачите ще гледатъ да похарчатъ и за това ще ї намалѣхтъ цѣната. Отъ сичко това са види, че когато общество има разни стоки и пари, съ помощта на които става размѣната на тѣзи стоки, то цѣната на тѣзи